

El Personatge de la Setmana

(Radiat el dia 2 d'Octubre)

Fa dies --molts dies-- que es parla d'un Jardí d'infància que funcionarà dintre de poc en la nostra ciutat. Avui, podem anunciar ja que l'obertura del mateix tindrà lloc el proper dilluns, dia 6, a fi de donar temps a fer les darreres adaptacions a la casa. Aquest jardí d'infància que estem segurs assolirà dintre de la ciutat, uns trets de personalitat que fins ara li mancaven, estarà instal·lat a la casa número 25 del carrer de Sant Pau. Es una casa gran i ben repartida, amb moltes i grans obertures que deixen entrar la claror i ofereixen garanties d'una ventilació perfecta i amb un jardí espaiós i alegre on els infants podran jugar sense perills. Aquest matí he estat invitat a visitar el local on es van realitzant les darreres obres per a que, el dia indicat, tot estigui a punt i no s'hagin d'anar amb presses de darrera hora. Em plau fer constar que he assistit al bateig del jardí d'infància ja que mentre em trobava en companyia de la directora i professora del mateix i dels seus familiars,, s'ha parlat de la convivència de donar un nom a l'escola. Hi han hagut moltíssimes suggerències, però finalment ha triomfat el nom d'En Ramon Reig. Així doncs, l'entitat s'anomenarà "Jardí d'Infància: Ramon Reig". Són molts els motius que han inspirat aquest nom i que a l'hora de la veritat han fet que pesés extraordinàriament sobre els altres: el primer motiu, segons el nostre personal criteri, és de que En Ramon Reig fou professor de l'Institut i, per tant, vinculat estretament a les tasques docents; el segon motiu, és de que En Ramon Reig ha estat una personalitat empordanesa de les que han traspassat els límits de la nostra comarca i és conegut arreu com artista. I el tercer motiu --tal vegada el de més força-- és de que En Ramon Reig fou un home estimat per tothom i amic de tothom: un veritable testimoni de la bondat, de la simpatia i de l'amistat. Per tots aquests motius i d'altres de sentimentals que potser no són necessaris adduir, el Jardí d'Infància que serà inaugurat el proper dilluns, tributarà constantment un homenatge d'admiració i d'adhesió a la persona i a l'obra d'En Ramon Reig.

M'ha semblat que no podia deixar d'esmentar aquest moment --el moment del bateig del Jardí d'Infància-- ja que temps a venir --i que el temps sigui el major testimoni-- aquesta entitat serà una de les que, en el ram de l'educació o de la iniciació en l'educació, tindrà més perspectives i més resultats positius. Ara bé, apart d'això, i continuant en la meua visita al local on el Jardí d'Infància Ramon Reig, realitzarà les seves activitats, he de dir que m'ha donat la impressió de que cada detall estava pensat i col·locat en el lloc just per a una funció pe-

El Jardí d'Infància, portarà el nom de Ramon Reig

Aquesta setmana i tal com deiem la passada, portem a aquest espai, la conferència que va reunir a Rabat al món musulmà i de la que al preparar el nostre espai per a portar a la impremta no en tenien encara massa deferències. Ha passat poc menys d'una setmana i els resultats d'aquesta reunió han estat àmpliament comentats en les pàgines de la premsa diària. Però em sembla que malgrat haver-hi abundants notícies mereixedores d'ocupar aquest espai, bé val la pena que repassem els resultats i les conclusions a que es varen arribar al final de la conferència de Rabat.

No hi ha dubte de que aquesta reunió, ens ha donat a primer cop d'ull un resultat, que per esperat, no resulta menys sorprenent. Els àrabs, millor dit, el poble musulmà, està encara molt lluny d'oferir-nos una imatge unida, sota el símbol d'una fe i unes mateixes creències religioses. Ens hem donat compte de que malgrat professar una mateixa religió, hi han moltes diferències, que separen als països àrabs dels països musulmans d'una altra raça. Per tant la unitat musulmana, està encara molt lluny de lograr-se. Aquesta reunió ha estat un intent d'unió. Això sí: un important intent. Però sense resultats espectaculars que ens facin creure que en properes reunions es pugui donar un pas molt més important, en aquest aspecte.

Les resolucions adoptades en el transcurs d'aquesta reunió, han estat poques. Repassem-les:

—Protesta per l'incendi de la mezquita "El Apsa".

—Demandar el compliment de la resolució de la ONU de novembre de 1967, la lliberació de Jerusalem, de Palestina i de tots els territoris ocupats per Israel i una nova condemna d'aquest país per la seva política imperialista d'expansió i les seves constants activitats bèl·liques i agresives a l'Orient Mig.

—Refermar els vincles d'unitat entre els pobles musulmans; incrementar la col·laboració i reforçar els sistemes defensius.

—I: promulgar una "carta islàmica" encaminada a veure complir aquests fins i a intensificar la comunitat espiritual en la fe de tots aquests pobles.

Així veiem que l'espiritual inevitablement és barreja amb el polític. Era, naturalment d'esperar. Però de totes aquestes resolucions la més important i positiva, segons el meu modest criteri, és el darrer. I per una raó molt concreta i al marge dels aspectes polítics que ha tingut la conferència i les resolucions adoptades al final de la mateixa.

Ens trobem que el món evoluciona, en tots aspectes, constantment. I tots sabem que l'evolució va marcada pel signe dels temps moderns i d'avenços tècnics en que vivim. Evoluciona la forma i la manera de ser. No el fons, naturalment. I si tot evoluciona al compàs del temps, hem de pensar que el poble musulmà vol evolucionar al mateix compàs.

L'Església catòlica, ha viscut —hem viscut— els moments trascendents d'un Concili, per amotillar-se, precisament, a l'evolució del nostre món. Per què no podem pensar, doncs, que el poble musulmà, unit per una mateixa fe —la islàmica— vol viure i integrar-se en aquest nostre temps?. Està clar que per ara la unitat del poble musulmà no ha arribat a ser un fet. Però em sembla important remarcar —i repeteixo que al marge de tota qüestió política— que s'ha donat un pas endavant per a que sigui una realitat.

MONTSERRAT M.

dagògica. Dintre de poc, ajudant Déu, podrem publicar en el setmanari figuerenc V. P., algunes fotografies que ens donaran una visió molt més clara que la que podríem donar nosaltres amb els nostres textos.

Possiblement pot donar la impressió de que faig propaganda d'una cosa en la qual tinc part interessada. Dec fer observar que en aquest aspecte, res de res. N'hi ha prou per a que la consideri una cosa necessària --o si voleu, molt útil-- per a Figueres per a que em senti obligat a elogiar-la i a donar-li el màxim d'escalt difusiu. Ara el que interessa és que els pares es donguin compte de l'importància que pot tenir un Jardí d'Infància, regit per una professora especialitzada, de cara a l'esdevenir dels seus fills. És molt important que els infants, ja des de l'edat més petita, vagin trobant el camí de la seva vocació. És important, doncs, de que se'ls faci actuar pedagògicament en tots els aspectes a fi de descobrir en ells les seves reals possibilitats de cara a un futur escolar de primera ensenyança mitja que els serà profitós al màxim.

I de moment ja hem donat la notícia i hi hem fet el nostre comentari. Expressem una vegada més la nostra satisfacció de que l'escola s'anomeni "Jardí d'Infància" Ramon Reig" i volem manifestar el desig de que l'experiència sigui compresa pels pares ja que els mètodes educatius que seran utilitzats tenen totes les garanties de l'èxit. La matrícula ja fa dies que està oberta i ja hi ha alguns infants matriculats. Potser, posats a ser cincers, no hi han encara els que hi haurien d'haver; però tenim la convenció de que l'obra anirà endavant obrit-se pas amb la força de les seves obres. Al cap i a la fi són les obres les que convencen. I si fins ara s'ha lliurat amb tenacitat i fe contra les adversitats per a que el Jardí d'Infància es pogués obrir, no dubtem de que un treball fet sobre els infants amb constància i amb fe, donarà al col·legi aquella projecció que tots esperem i sobre tot donarà aquella eficàcia que tots, ja fa temps, estem desitjant pels infants de Figueres.